

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005****(Ekstraordinært møde)**

Torsdag den 6. januar 2005 kl. 17.30**(Ekstraordinært møde)****Dagsorden:**

- 1/05 Høring om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen
- 2/05 DGI-byens 4. etape
- 26/05 Medlemsforslag om katastrofehjælp fra Københavns Kommune til ofrene fra naturkatastrofen i Asien (stillet af A, B, C, D, F, O, V, V2, Ø)
- 27/05 Røkering i udvalg

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg vil, inden vi går i gang med den mere formelle del af aftenens møde, ønske godt nytår til de medlemmer, som jeg endnu ikke har haft mulighed for at hilse på personligt her i det nye år.

Jeg kan sige, at der er modtaget afbud fra borgmester Søren Pind, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, Joan Jensen, Monika Thon og Manu Sareen.

På sidste møde godkendte vi indkaldelsen af en stedfortræder for Gunhild Legaard, og jeg skal derfor byde velkommen til Kenneth Lambrecht. Velkommen til arbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

Mødet i aften er et ekstraordinært møde, hvortil der er udsendt en dagsorden med i alt 2 sager. Herudover er der udsendt en tillægsdagsorden med 1 sag. Sagen er et medlemsforslag om katastrofehjælp fra Københavns Kommune til ofrene for naturkatastrofen i Asien. Forslaget er fremsat af samtlige partier i Borgerrepræsentationen.

Desuden har jeg modtaget en sag til behandling uden for dagsordenen. Det er en meddelelse fra Socialdemokraternes Gruppe om røkering i Folkeoplysningsudvalget.

Jeg vil foreslå, at sagen på tillægsdagsordenen og sagen uden for dagsordenen behandles efter de to sager på den ordinære dagsorden.

Er der herefter bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det ser ikke ud til at være tilfældet.

1) BR 1/05. Høring om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

Indstilling om, **at** vedlagte høringssvar om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen godkendes
(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Kommunalreformen har en lang række konsekvenser for de opgaver, vi løser i Københavns Kommune, for kommunens økonomi og for udviklingsmulighederne i København og i hovedstadsregionen som helhed.

Regeringen har kun givet os lidt over en måned til at komme med svar på deres høring af lovpakken, en meget omfattende pakke, hvad vi jo alle sammen ved, da vi hver især har haft fornøjelsen af at få den bragt til døren. På trods af den korte tid vil vi med det her svar kunne komme med en række meget klare synspunkter på regeringens kommunalreform.

De stående udvalg og Integrationsudvalget har givet deres bemærkninger til økonomiforvaltningens udkast til høringssvar. Der har været bred opbakning bag hovedsynspunkterne i høringssvaret.

På vores møde i Økonomiudvalget i forgårs drøftede vi, at det væsentlige i denne sag er, at vi på tværs af partiskel fremhæver de problemstillinger, vi ser i lovpakken.

For det første: V støtter regeringens intentioner om at skabe én indgang til den offentlige sektor, men i flere af lovforslagene lægger regeringen op til flere indgange for borgerne, end vi har i dag. Det er stik imod regeringens egne intentioner.

Lovforslaget vil fjerne myndighedsopgaverne på skatteområdet fra kommunerne. Det kan betyde, at vores nye servicecentre mister kunder, og at en del af grundlaget for servicecentrene forsvinder.

Endvidere gør lovforslaget det vanskeligt at lave en helhedsorienteret indsats på beskæftigelsesområdet; beskæftigelsesindsatsen adskilles fra den sociale indsats. For de ikkeforsikrede ledige understøtter lovforslaget ikke muligheden for at skabe en entydig indgang til det offentlige. Det betyder mere bureaukrati, og i værste fald vil en svag gruppe blandt vores borgere blive tabt på gulvet.

For det andet: I hovedstadsregionen konkurrerer vi i dag med de andre nordeuropæiske storbyer om arbejdspladser, om investeringer, kulturelle begivenheder og turister. Men reformen samler ikke ansvaret for udviklingen af hovedstaden og Øresundsregionen og opstiller ikke en vision for hovedstadsområdet. Reformen skaber ikke en bedre koordinering og sammenhæng i hovedstaden og på Sjælland, vi får ikke en bedre sammenhæng på de helt afgørende områder: trafikplanlægning, driften af den kollektive trafik, regionplanlægning og erhvervsudvikling.

Det er uklart og usikkert, om de regionale erhvervsfora får den fornødne styrke til reelt at koordinere den erhvervspolitiske indsats i hovedstaden.

For det tredje: På vejområdet stopper kommunalreformen billedlig talt ved indkørslen til Københavns Kommune. Regeringen har på helt uforståelig vis undladt at overtage flere vejstrækninger, som ellers lever op til kriterierne for statsveje. Vi skal arbejde for, at staten overtager disse veje.

For det fjerde: De økonomiske konsekvenser af reformen er flere steder uigennemskuelige. Finansieringen skaber på en række områder usikkerhed om, hvorvidt servicen over for borgerne kan opretholdes. Det gælder for det nye busselskab, der skal oprettes på Sjælland, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

det gælder især på sundhedsområdet. Sygehusområdet fødes i den kommende region med et underskud på ikke mindre end 451 mio. kr., og det kan betyde dårligere service for borgerne i hovedstaden eller en højere skat.

I høringssvarene gør vi opmærksom på de forhold, som bør ændres i regeringens lovpakke. Jeg vil derfor opfordre alle til at stemme for forslaget til høringssvar.

Det er også vigtigt, at vi bruger den kommende tid til at gøre opmærksom på de dele af reformen, som har negativ betydning for københavnernes, og de ting, som ikke giver de rette betingelser for hovedstadsregionens udvikling.

Så jeg vil opfordre jer til at gøre brug af de kanaler for indflydelse, som I har hver især, så vi kan få gjort opmærksom på Københavns Kommunes synspunkter.

I forbindelse med Økonomiudvalgets behandling af sagen fremsatte De Konservative et ændringsforslag, og SF fremsatte to ændringsforslag. Økonomiudvalget tog ikke stilling til disse tre ændringsforslag, men besluttede at oversende sagen inklusive ændringsforslagene til behandling i Borgerrepræsentationen uden yderligere stillingtagen. Ordlyden af ændringsforslagene fremgår af Økonomiudvalgets beslutning, som er mailet til jer den 5. januar, og som ligger omdelt på pladserne.

Så når forhandlingerne er afsluttet, skal vi derfor stemme om de tre ændringsforslag.

Sven Milthers (F): Når man læser den tykke portion af papirer, vi har fået udsendt, så må man konstatere, at det drejer sig om 2.800 sider, og det sælges under rubrikken, at dette skulle være en decentralisering, en styrkelse af kommunerne og specielt altså nærdemokrati og alle de ting, man nu ellers kan sige af positive ting.

Men det er falske ord i regeringens mund. Der er tale om den groveste centraliseringsproces, vi nogen sinde har set. Det er det største skridt tilbage imod enevælden, som vi har set siden 1849. Det er altså det, der efter sigende skal gå under navnet, at dette er en decentralisering. Det er ganske enkelt ikke korrekt.

Det gælder på miljøområdet, det gælder først og fremmest på planområdet, det gælder en række andre institutioner, hvor man flytter ansvaret fra regioner eller amter, må man kalde det, som det hedder nu, det bliver til regioner i en eller anden forstand, flytter det fra det regionale niveau over til et statsligt niveau eller til en privatisering, som ikke har noget som helst med decentralisering at gøre, men som har med privatisering at gøre, og det er noget ganske andet.

Man fjerner en række områder i praksis fra en politisk indflydelse, for virkeligheden er jo altså den, at det, man gør, er, at man fjerner det politiske niveau og gør det til en embedsmandsopgave omkring Christiansborg i de forskellige ministerier i stedet for at lade det være en politisk prioritering på en række punkter. Det er ikke vores måde at lave decentralisering på.

Det håber vi meget, at et kommende folketingsvalg kan være med til at løse, så vi i hvert fald kan få genskabt den politiske interesse på en række af de her områder, det politiske arbejde med en række af de opgaver, der fortsat skal varetages af det offentlige, men som nu altså gøres til selvejende institutioner, private institutioner, og som så skal have nogle relationer til staten, men jo i praksis ikke til et politisk organ. Det er virkelighedens verden omkring denne her såkaldte decentraliseringsreform.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

Overborgmesteren har været inde på, hvad det giver af problemer omkring trafikken. Det har jo været fremme allerede, at vi kan ikke her fra Københavns Kommunes side regne os til, hvad det faktisk er for konsekvenser, vi vil få af det her. Vi kan sige, at den ene halvdel af landet gennem lovgivning får fastlagt nogle meget detaljerede rammer for, hvordan styring af den kollektive trafik skal være fremover, mens, skal vi kalde det Vestdanmark, altså vest for Storebælt, faktisk får givet nogle muligheder for, hvordan de kan løse tingene, som det nu passer lokalt.

Men her i hovedstadsregionen skal vi pinedød presses ind i en ramme, hvor vi for det første ikke får noget overblik over den kollektive trafik, vi får ikke det, der har den største betydning for den overordnede regionale trafik, nemlig S-tog og regionaltoget, med ind i en fælles struktur for det her, og vi får også nogle meget vanskeligt håndterbare bånd på, hvordan man nu skal skabe finansieringen.

Bare forestil jer, at man flytter standsningsstederne på kystbanen for Øresundstogene og derfor skal flytte bustrafikken fra en station til en anden, men vel at mærke over i en anden kommune. Så skal det faktisk godkendes af den kommune, der nu får ansvaret, fordi den skal pludselig nu bidrage med en langt større andel til den kollektive trafiks finansiering i det sjællandske trafikelskab. Det er, for at sige det mildt, galimatias, det vil fuldstændig ødelægge muligheden for at skabe sammenhæng mellem de forskellige trafikarter i hovedstadsområdet.

Og så hjælper det altså ikke noget, at den politiske ordfører for partiet Venstre går ud og siger, at det passer sandelig ikke. Det er desværre sandheden. Den reform, der ligger omkring det sjællandske trafikelskab, vil faktisk smadre mulighederne for at lave en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af den kollektive trafik og vil smadre mulighederne for at sikre en hensigtsmæssig udvikling af det i den samlede hovedstadsregion.

Lad os i stedet i hovedstadsområdet få muligheden for at bruge de tværregionale trafikelskaber, der er lagt op til i lovgivningen, at man kan lave for resten af landet, og så ad den vej sikre en fornuftig løsning på dette område. Det er et enkelt eksempel.

Vi har to ændringsforslag, som jeg nok først vil komme op og præsentere i 2. runde. Jeg beklager, de var ikke med, og jeg har ikke selv siddet i Økonomiudvalget, så jeg har dem ikke lige skrevet ned; de skal nok blive præsenteret, så kan vi stemme om dem.

Vi er betænkelige ved høringssvarets formuleringer omkring miljøområdet. Vi finder, det tager udgangspunkt i en situation, hvor Københavns Kommune ville opretholde sin situation som både primær- og amtskommune. Det har vi ikke længere. Derfor ligger der i det nogle antydninger af nogle holdninger, man ville bruge, som ikke holder i forhold til andre kommuner i den nye situation.

Så derfor er vi ikke enige på nogle punkter. Det vil stadig væk få os til at stemme for det endelige høringssvar, men vi vil komme med en protokolbemærkning på et par punkter, og den vil absolut ikke blive lang.

Borgmester **Martin Geertsen**: Ja, det kan vel ikke undre, at jeg er knap så bekymret som SF's ordfører, Sven Milthers. Jeg synes i virkeligheden, at regeringen har gjort et godt og et samfundsnyttigt job ved denne reform. Det skaber en masse mere entydighed i det kommunale Danmark, en mere entydig beslutningsgang over lange, lange stræk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

Men vi er også enige i lange stræk af det hørings svar, der ligger. Vi synes ikke, at der i tilstrækkelig grad i udspillet fra regeringen er taget hensyn til, at det altså er forbundet med nogle særlige udfordringer, det er forbundet med nogle særlige muligheder at være hovedstad og være landets største by.

Sven Milthers var pakket ind i en masse bekymring. Nu trækker jeg så bekymringen ud igen, men siger dog trods alt, at især på trafikområdet er der en masse udfordringer, som man efter vores opfattelse ikke i tilstrækkelig grad har løst.

Så i det store og hele er vi enige i hørings svaret, som det ligger.

De tre ændringsforslag, som vi har kunnet se på papir indtil videre – jeg kan forstå, at Sven Milthers har nogle derudover, men af dem, vi kan se på papir, på tryk, indtil videre, agter vi at stemme for det konservative ændringsforslag og imod de to ændringsforslag stillet af SF.

Mikkel Warming (Ø): Dette er den største ændring af samfundet, vi har oplevet i 30 år. Sådan sagde statsministeren en af de utallige gange, hvor han præsenterede denne her reform, og det har han for så vidt ret i.

Derfor føles det også lidt mærkeligt, at det er en reform, der på den måde skal hastes igennem. Et lynhurtigt arbejde i ministerierne med at lave nogle lovforslag, der er smækfulde af bemyndigelser, fordi der er en masse ting, man ikke vil tage stilling til eller ikke kan tage stilling til, en uanstændig kort høringsperiode og så et lille halvt år til at banke det igennem Folketinget i en frygtelig fart. Særlig demokratisk er det ikke, men det passer jo meget godt på den her regering og dens støtteparti.

Man taler meget om demokrati og nærhed i forbindelse med denne strukturreform, om at styrke nærdemokratiet, gøre kommunerne til en fælles indgang. Det har bare ikke noget som helst med virkeligheden at gøre. Strukturreformen flytter beslutninger væk fra det enkelte menneske.

Dels bliver kommunerne større, for manges vedkommende meget større. Det er der selvfølgelig også nogle, der er glade for. En vis Anker Boye, der er næstformand for KL, sagde det glimrende for et års tid siden i Vingstedcentret 9. januar: ”Store kommuner er gode. Så er politikerne ikke så tæt på borgerne, og så bliver det lettere at lukke de små skoler”. Det kan man jo godt frygte er en del af konsekvensen af det her.

De nye sygehusregioner er et oplagt eksempel på den afdemokratisering, der finder sted. Uden mulighed for at prioritere mellem de forskellige områder, uden ret til at opkræve skat til at finansiere sygehusene er de nye regionråd reelt sygehusbestyrelser. Staten overtager styringen gennem den økonomiske styring, man vil lave, og i løbet af en eller to valgperioder så bliver det klart, at det kan man ikke bruge til noget, og så er det nemt og oplagt at erstatte regionrådet med en udpeget professionel bestyrelse.

Ja, i det hele taget får staten væsentlig mere magt med denne her strukturreform. En lang række uddannelsesopgaver, sociale opgaver, miljø- og planlægningsopgaver overføres til staten. Politisk styre afløses af cirkulærestyre, det danske samfund centraliseres voldsomt.

Ledende Venstrefolk har sagt det meget klart: Formålet med strukturreformen er markedsføring. Det skal bruges til at få flere private firmaer ind og udføre velfærdsopgaver. Ved at skabe større kommuner bliver der et større marked, hvor private firmaer har ret til at byde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

på de ting, kommunerne skal lave. Som f.eks. Jens Rohde, som i hvert fald visse Venstrefolk her i salen har et meget nært forhold til, sagde til Ugebrevet A4 i maj 2004: ”Det er klart, vi gerne vil have kommuner, der er store nok til at udbyde opgaver. I dag er kommunerne ikke store nok til at skabe interesse blandt private leverandører. Det forsøger vores udspil i høj grad at ændre.” Det blev bekræftet og uddybet af beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen over for Jyllands-Posten den 30. maj 2004.

Det er heller ikke mærkeligt, at Falck og ISS og forskellige erhvervsorganisationer allerede har været ude og juble over strukturreformen.

Det er en strukturreform, som indebærer meget omfattende ændringer og flytning af opgaver. Sådan noget plejer at koste mange penge. Alene investeringerne i nye it-systemer vil koste en del milliarder. Men det vil regeringen ikke kompensere for, det skal klares ved stor-driftsfordele og synergieffekter, eller sagt på en anden måde: massefyringer og nedskæringer i den kommunale service.

Tilbage står, at velfærdssamfundet, som vi kender det, skal afvikles. Til gengæld får vi øget markedsstyring, mere privatisering og mindre demokrati.

Vi har vores egen protokolbemærkning, vi gerne vil have medsendt, for vi kan ikke genkende, skal vi sige, den her analyse i høringssvaret, som er foreslået. Det handler nemlig, som overborgmesteren sagde, udelukkende om, hvordan København kan bevare flest mulige opgaver inden for eget hus.

Der er nogle ting i høringssvaret, som vi ikke er enige i, lokalcentre og skat, for at tage et eksempel. Det er klart, at hvis man ønsker lokalcentrene, så er det fornuftigt nok at have skatten der, men når man som os frygter, at lokalcentrene, at de her borgercentre fører til øget bureaukratisering og mindsket fokus på dem, der virkelig har behov for hjælp, så er vi altså ikke enige i høringssvaret på dette punkt.

Et andet og meget vigtigt område er, at når kommunen beskriver de store fordele ved at blande forsørgelse og aktivering sammen, så er vi simpelt hen ikke enige. For os at se er det meget fornuftigt, at det ikke er jobkonsulenten, der kan fjerne kontanthjælpen, men der skal laves en socialfaglig vurdering, hvori den enkeltes forsørgelsesgrundlag skal vurderes, og at denne vurdering laves et andet sted end i det jobcenter, som laver aktiveringen.

For København generelt – flere har været inde på det – giver strukturreformen anledning til stor usikkerhed om sundhedsområdet og den kollektive trafik, bare for at nævne et par områder.

Strukturreformen betyder, at hovedstadens sundhedsvæsen vil mangle næsten en halv milliard kroner i 2012 – må jeg gå lidt ind i 2. runde, formand?

Disse penge kan kun hentes ved serviceforringelser og lukning af institutioner, sengeafsnit m.m. i hovedstadsområdet. Og som nævnt bliver sundhedsvæsenet ikke særlig demokratisk styret, når det reelt er regeringen, der bestemmer gennem sine aktivitetstilskud.

Strukturreformen betyder en totalt uigennemskuelig organisering af den kollektive trafik på Sjælland. Det nye trafikselskab får en meget uigennemsigtig finansiering, hvor det er usikkert i dag, om København i det hele taget kan opretholde den nuværende busbetjening i kommunen inden for den samme økonomiske ramme som i dag. Vi ved det ikke. Trafikministeriet påstår det, men vil efter sigende ikke udlevere beregningerne til København, mens høringspe-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

rioden løber. Det er jo fremragende, og det viser noget om den måde, man kører det her igennem på.

Det sjællandske trafikselskab vil risikere at blive domineret af forskellige kommuners lokale interesser uden at have det nødvendige fokus på hovedstadsområdets samlede trafikale behov. Og så burde det jo, hvis det skulle have nogen mening, selvfølgelig omfatte hele den kollektive trafik, altså busser, S-tog og metro.

Vi har en strukturreform, som betyder afdemokratisering, markedsgørelse og velfærdsnedsænkninger. Så for at sige det på en anden måde: Vi kan snart ikke få det folketingsvalg hurtigt nok, så vi kan slippe for at gennemføre den.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg vil lige sige om protokolbemærkninger, som Mikkel Warming bebudede, at vi også på gruppeformandsmødet har talt om, at der altså er mulighed for, jeg havde nær sagt undtagelsesvis, at der kan komme protokolbemærkninger af en vis længde med til indenrigs- og sundhedsministeren.

I modsætning til det, vi talte om på gruppeformandsmødet, så er fristen endnu skrapere, det skal være afleveret i ministeriet inden kl. 12 i morgen, fredag den 7. januar 2005, og vi bliver derfor nødt til at sætte en frist for aflevering af protokolbemærkninger til kl. 9 i morgen tidlig og allerhelst i aften.

Mogens Lønborg (C): Vi synes i Det Konservative Folkeparti, at den strukturreform, som regeringen nu lægger frem, i det store og hele er ganske fornuftig og i den grad vil bidrage til udviklingen ikke bare i den offentlige sektor, men af vores velfærdssamfund i al almindelighed.

Vi synes også, at høringskrivelsen egentlig er affattet på en ganske fornuftig og afbalanceret måde, og hvor det er afgørende for en sådan skrivelse, at den forsøger at tage københavnerbrillerne på. Det er jo ikke meningen, at vi skal sidde her og fremhæve alle vore partipolitiske holdninger til strukturreformen. Det skal vore kolleger på Christiansborg jo nok gøre, og det har vi så også mulighed for at påvirke den vej rundt. Så jeg synes, høringskrivelsen er ganske fornuftigt affattet.

Der er et par småsteder, men der er et enkelt punkt, hvor vi finder anledning til at stille et ændringsforslag, og det er der, hvor regeringen foreslår, at man adskiller det sociale område rent organisatorisk fra beskæftigelsesområdet. Vi tror, det er rigtig fornuftigt at få de to ting adskilt og i stedet se beskæftigelse i relation til erhvervspolitikken. Vi står også over for at skulle kigge på vores forvaltningsstruktur her i København, og der synes vi, at det at tænke tingene på den måde er spændende og perspektivfuldt. Derfor er vi kede af, at man i høringskrivelsen så klart har taget afstand fra det, som regeringen her foreslår. Derfor har vi altså stillet forslag om, at det afsnit, eller det er teknisk set to afsnit, udgår.

Vi har så en protokolbemærkning, som vi i øvrigt vil lade de partier, som måtte være interesseret i det, være med på, som lyder:

”C – og eventuelt andre partier – finder, at regeringens forslag om organisatorisk at adskille beskæftigelsesområdet og det sociale område er yderst fornuftigt. Derfor kan vi ikke tiltræde høringskrivelsens afstandtagen fra en sådan adskillelse af de to områder.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

Hvis det var det, for man kan jo godt diskutere, om det er regeringens og statens opgave at foreskrive, hvordan vi organisatorisk skal indrette os på kommunalt niveau, høringskrivelsen havde ytret sig om, så kan det godt være, at vi havde været anderledes positive over for at sige: O.k., vi finder nok ud af det selv. Men da det ikke er det, men en afstandtagen fra selve substansen, så har vi fundet det nødvendigt at stille det her ændringsforslag, og det skal jeg selvfølgelig opfordre til, at så mange partier som muligt bakker op om.

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti har jo i juni 2004 sammen med regeringen været med til aftalen om kommunalreformen og senere udmøntningsplanen.

Derfor er der vel heller ikke nogen, der kan blive forbavset over, at jeg siger, at vi er enige med borgmester Martin Geertsen i, at regeringen har gjort et samfundsnyttigt job sammen med Dansk Folkeparti. Det skal jeg endnu en gang gøre opmærksom på. Vi mener i Dansk Folkeparti, at det er det bedste for København, og vi mener dermed også, at de ideer og ønsker, som har været fremsat fra flere sider, også fra Socialdemokraterne, hermed opfyldes.

Dansk Folkeparti vil gerne være med til at uddelegere yderligere end det, vi har gjort i forvejen, have større borgerindflydelse, mere demokrati og større brugerdeltagelse og dermed også mindre bureaukrati, færre skranker og dermed overskuelighed for borgerne gennem én indgang, for blot at nævne et af punkterne.

Overordnet er Dansk Folkeparti naturligvis enig i forslaget til høringsvar, men der er flere detaljer i svaret, som vi ikke er enige i. Derfor har vi også i Økonomiudvalget taget generelt forbehold.

Når man læser kommentarerne, synes vi, man bliver skuffet. De er indimellem kritiske, de er hypotetiske, faktisk taget er der nogle steder rene skrækscenarier om, hvor frygteligt det bliver, og vel at mærke uden at man har noget at have det i. Jeg ved ikke, om man skal undskylde overborgmesteren, eller om det er budgetforligsparterne herinde, men de har måske haft svært ved at forstå, hvad der menes, eller også så vil de måske ikke forstå.

Dansk Folkeparti mener i hvert fald ikke, der er tale om et besparelsesforslag. Tværtimod tror vi, det kommer til at koste flere penge. Her er i øvrigt også, mener vi, mulighed for forandringer og nye resultater.

På beskæftigelsesområdet nævnes det, at lovforslagene indebærer, at kommunen får vanskeligt ved at tilrettelægge en helhedsorienteret indsats for svage grupper, og at det vil blive svært at få disse grupper ind på arbejdsmarkedet. Den opfattelse er vi ikke enige i.

Den løbende dialog mellem regeringen og Københavns Kommune er nødvendig, det er vi ganske enige i. København skal selvfølgelig være repræsenteret i trafikselskabet, Vækstforum, finansieringsudvalg og KL. Et KL uden København i bestyrelsen er ikke holdbart. Skulle vi ikke være med til at forhandle forhold om København? Hvis vi ikke kan få en aftale om det, så må vi vel have en særstatus af en eller anden art.

Dansk Folkeparti mener heller ikke, at det nødvendigvis vil skade erhvervsfremmearbejdet, at den kommende hovedstadsregion bliver mindre.

På trafikområdet er Dansk Folkeparti tilfreds med nedlæggelse af HUR, når vi tænker på, hvor dårligt det er gået for busserne i de seneste år. Det er faktisk ikke andet end nedskæringer, besparelser på flere tusinde vogntimer, nedlæggelse af forskellige linjer, længere mellem

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005****(Ekstraordinært møde)**

afgangene, specielt i ydertimerne, stigning i billetpriser, og de busser, der ikke kører på A-linjerne, er efterhånden de rene skodbusser. Ja, det må siges at være god service og kundebehandling, og så forstår man ikke, at der ikke er flere, der tager bussen. Så lad os komme af med HUR, det kan vel næppe blive værre, end det er i forvejen.

Det er også ganske klart efter vores opfattelse, at der skal være et selskab, hvor bus, tog og metro er samlet, og dermed også, at administrationen mest hensigtsmæssigt også ligger ét sted.

Hvis vi taler om sundhedsområdet, så ved vi, at HS vil blive nedlagt; det synes vi også er udmærket. Det er heller ikke et af de selskaber, der har fungeret godt. Her har vi også fået udmalet det rene skrækscenarie, hvor overborgmester Lars Engberg for nylig udtalte, jeg tror, det var i Jyllands-Posten eller i hvert fald til Ritzau, at sygehusene i den kommende hovedstadsregion vil mangle 450 mio. kr. Dansk Folkepartis sundhedspolitiske ordfører i Folketinget, Birthe Skaarup, stiller sig tvivlende over for denne påstand. Birthe Skaarup udtaler da også til pressen:

”Jeg vil gerne se sort på hvidt, om de beregninger holder.”

Jeg ved, at Birthe Skaarup i øjeblikket afventer svaret fra indenrigsministeren.

Lars Engberg udtaler også, at kommunerne, hvis niveauet skal opretholdes, skal betale mere pr. indbygger end 1.000 kr. som forudsat i lovforslaget. Jeg ved ikke, om det er journalisten eller borgmester Lars Engberg, der er galt på den, men det er ifølge lovforslaget 4.000 kr. pr. indbygger, så der er altså noget galt et eller andet sted.

Det er også værd at lægge mærke til, at Birthe Skaarup hæfter sig ved, at der igen er en socialdemokratisk politiker, der kommer med kritikken, og hun fortsætter:

”Socialdemokraterne har ikke noget godt at sige om denne reform...”

Må jeg godt tage lidt af næste taleomgang? ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Det er o.k.

Karin Storgaard (O): Tak.

”Men husker jeg ret, har hospitalsvæsenet i hovedstadsområdet været kendetegnet af den ene skandale efter den anden, da Lars Engberg var borgmester for området.” Sagen endte jo ikke med Lars Engberg. Der var en anden socialdemokratisk borgmester, Peter Martinussen, der fortsatte i samme spor.

Når vi ser på nærdemokratiet, så er det jo korrekt, at København igennem flere år har arbejdet med at inddrage borgerne i beslutningsprocesser. Desværre havde man glemte at få lokalrådene med, fordi man måske havde den opfattelse, at lokalrådene ikke var dem, man havde inddraget allermest, eller hvad det nu var.

Det har vi så fået med, og det synes jeg er godt, fordi jeg vil nødig have, at vi sender noget videre, hvor der vil stå noget om alle mulige andre brugerbestyrelser og lokaludvalg osv. osv., men ikke noget om lokalrådene.

Det er rigtigt, at man har fået flere og flere inddraget i beslutningsprocesserne. Det synes Dansk Folkeparti er en god ting, og det er så også det, jeg sagde i begyndelsen af min tale, at det var vi i hvert fald glade for. Det er i hvert fald noget, vi skal fortsætte med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005****(Ekstraordinært møde)**

Vi har selvfølgelig nogle protokolbemærkninger til det, jeg har sagt her, og dem vil jeg aflevere om lidt. Jeg vil ikke læse dem op, for det er faktisk taget en essens af det, jeg i forvejen har nævnt her.

Vi har også en protokolbemærkning vedrørende indstillingen fra Integrationsudvalget, og den vil jeg lige læse op, fordi det er noget, der så vidt jeg ved ligger på bordet i dag, det er noget, der lige er blevet ændret. Men den lyder i hvert fald sådan:

”Dansk Folkeparti stemmer imod vedlagte udkast til svarbrev.” – Og det er så på det område, vi taler om – ”Dansk Folkeparti mener i stedet, at lovforslagernes nye krav til organisering af beskæftigelsesindsatsen kan være med til at sikre bedre beskæftigelse i Danmark, herunder også for indvandrere og efterkommere.”

Bente Frost (V 2): Det er godt, der nu bliver gjort noget ved den kommunale struktur her i Danmark. Det er 35 år siden, vi sidst fik rettet op på den struktur, som kommunerne arbejder efter. Jeg synes også, der er mange gode tiltag i de forslag, som regeringen har lagt frem, og som vi har til høring her i dag.

Jeg er også tilfreds med det svar, som Socialdemokraterne har udarbejdet. Selvfølgelig kunne man have strammet op nogle steder, og nogle steder synes jeg også, man er noget for kritisk, men i den lange ende synes jeg alligevel, at det kan vi godt stå ved.

Jeg vil gerne sige, at jeg vil gå ind for det høringssvar, der er. Men jeg synes, der er to meget store mangler ved den reform, som regeringen har lavet, og den ene er nærdemokratiet, og den anden er behandlingen af landets hovedstad. Jeg synes, det er rigtigt, at man centraliserer nogle opgaver. Den proces og udvikling, der er sket inden for administration og inden for de tekniske områder, gør, at det er i dag er nødvendigt, at det er større enheder, der ligger bag løsningen af opgaverne. Derfor tror jeg på, at det er den rigtige løsning, at man laver nogle større enheder.

Men jeg er bange for, at man politisk kommer til at regere hen over borgerne i stedet for med borgerne. Der bliver en meget stor geografisk afstand fra borgerne ude i de små lokal-samfund til de nye politiske og tekniske centre, der kommer i de nye store kommuner. Det bekymrer mig meget.

Det bekymrer mig også meget, at man ved denne reform ligesom ved den sidste reform standser arbejdet, når man når til Københavns grænse. Der sker ikke nogen ændring af det demokratiske styre i København, og det kan jeg godt være utrolig bekymret over. Jeg synes, København skulle have haft chancen for at få opdelt sig i mindre enheder, sådan så man kunne have fået kommuner af samme størrelse, som de får ude i landet. 505.000 indbyggere er utrolig meget. Det skal 55 borgerrepræsentanter være politiske repræsentanter for. Det er 9.200 stemmer til hver politiker, og det er ikke meget indflydelse, hver borger kan nå at få på de politikere, der bliver valgt. Så det bekymrer mig.

Men det bekymrer mig altså også, at regeringens aversion mod København slår så tydeligt igennem i forslaget til ny struktur. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at København aldrig har været mit partis øjsten, og det er jo ligesom det afspejles i reformen.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at København står stærkt både nationalt og internationalt. Hvis ikke man giver København mulighederne for at agere på scenen både her i landet og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005****(Ekstraordinært møde)**

uden for landet, så er det til skade for hele landet, og det kan bekymre mig, at regeringen ikke kan se den sammenhæng, der er mellem et lands hovedstad og landets udvikling.

Vi har gjort meget her i København, og københavnernes har arbejdet hårdt og fået en god og positiv udvikling i gang, og København har sat sit præg på europakortet i hvert fald, og det har været til gavn for hele landet. Men jeg synes, det er skade, at strukturforslaget totalt lukker øjnene for Københavns rolle i dagens Danmark.

Jeg har en protokolbemærkning, jeg gerne vil have med.

Mona Heiberg (A): Man bliver gladere og gladere for partiet Venstre for hver dag der går, i hvert fald dele af det, fru Bente Frost. Det er godt, at vi har talerør inden for partiet Venstre, som tænker hovedstad. Det er en god ting at høre fra denne talerstol.

Men som formand for HS så er det vigtigt for mig i denne debat at gøre mit til at sikre størst mulig politisk bevågenhed med hensyn til de vilkår, som lovforslagene lægger op til at give den kommende region hovedstaden, som jo som hovedansvar har københavnernes kommende sundhedsvæsen.

Generelt er ideen om samling af sundhedsvæsenet i en større enhed god. I HS og i Borgerrepræsentationen har der i hele forløbet været opbakning til ideen om en reform, og der er ingen tvivl om, at vi i HS ser frem til at blive en del af en endnu større helhed, som ud over at være den største også har ambition om at blive Danmarks bedste sundhedsvæsen.

HS har i sin 10-årige levetid tydeligt vist, at etableringen af større enheder på sygehusområdet muliggør, at der skabes forbedringer både på kvaliteten og på effektiviteten. At regionen skal have ordentlige vilkår, kan vi i hvert fald ikke blive uenige om her i salen. Men det gælder også det økonomiske naturligtvis, eller det skulle man da i hvert fald mene.

Men faktisk er det ikke helt det, der lægges op til i lovforslagene. Forslag til lov om regioners finansiering indeholder en model, der betyder, at region hovedstaden vil tabe 451 mio. kr. ved denne strukturreform – 451 mio. kr.

De øvrige regioner tilføres enten flere midler eller opretholder deres økonomiske niveau. Det er simpelt hen ikke rimeligt, når man tager i betragtning, at hovedstadens sygehusvæsen ikke er dyrere pr. indbygger end landsgennemsnittet, også når der tages højde for de sociale forhold og det større antal psykisk syge hos os.

Vi gør selvfølgelig opmærksom på denne skævvridning i det udkast til høringssvar, som vi drøfter i dag, og kritikken fremgår faktisk også meget tydeligt af det høringssvar, som HS giver, men er det nok? Jeg har bl.a. skrevet til de folketingspolitikere, der er valgt i region hovedstaden, for at henlede deres opmærksomhed på dette problem. Overborgmesteren har også via pressen skabt bevågenhed om problemet. Jeg vil opfordre alle jer her i salen til at gøre opmærksom på den uretfærdige økonomiske fordeling ved alle de lejligheder, der byder sig.

HS er som sagt ikke dyrere end andre sygehusvæsen, når der tages hensyn til de sociale forhold og det større antal psykisk syge, så hvor skal de penge komme fra? Skal hovedstadens borgere stilles ringere end borgerne i andre dele af Danmark, skal de psykisk syge betale gildet? Nej, siger vi alle sammen, men hvor kan der så findes nye store besparelser på sygehuse- ne? Det er for mig meget, meget svært at se.

Så har det været fremme, at vi blot kan lukke et sygehus i hovedstaden, der er jo alligevel så mange, siger de mennesker, der ikke bor her, specielt inde på Christiansborg. Det er rigtigt,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

at sygehusene i hovedstadsområdet ligger tæt sammenlignet med resten af landet, men det er jo altså også således, at borgerne bor jo også tilsvarende tæt her i regionen.

Det er klart, at der vil kunne rationaliseres og også kvalitetsforbedres, når sygehusvæsenet bliver større. Men hvordan er det endnu alt for tidligt at sige noget klogt om, og det bliver primært en opgave for det nye regionråd. Lukninger af de relativt store hospitaler, som findes i HS i dag, tror jeg ikke nødvendigvis er de midler, der skal til. Vi har i HS ikke nogen senge, der står tomme, og derfor skal patienterne, hvis et sygehus lukkes, blot flyttes et eller andet sted hen, og det er såmænd ikke altid billigere.

Der er altså ikke automatik i, at sygehuslukninger er besparende, og i hvert fald ikke, når vi taler om store, veldrevne sygehuse. Mange provinsamter har af politiske grunde valgt at beholde mindre, lokale sygehuse, og her tror jeg nærmere, at sygehuslukninger kan spare penge. Så hvorfor ikke satse på rationaliseringsgevinsterne i provinsen?

Der har været et tæt samarbejde mellem HS og kommunen, og nogle ville måske på nogle områder have ønsket, at det var endnu tættere. Men den nye struktur i samarbejdet vil skulle fortsætte, måske endda intensiveres fra 2007 mellem regionen og kommunerne. Her tror jeg, at vores erfaringer og traditioner vil være til stor værdi.

Til slut vil jeg lige minde om, at selv om vi i denne debat ikke har blikket stift rettet mod fremtiden, så er det de syge borgere, der har brug for behandling og pleje på hospitalerne, og det er fortsat vores ansvar her i Borgerrepræsentationen både i dag og helt indtil 2007.

Skal vi give et sundhedsvæsen videre, som vi kan være bekendt, så synes jeg, at vi skal tage skeen i den anden hånd og være sammen om at vende tilbage med dette, også når vi taler om det næste budget.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der bliver trukket 1 minut og 20 sekunder fra næste runde.

Så er det Sven Milthers, og der er 4 minutter og 35 sekunder tilbage i 2. runde.

Sven Milthers (F): Jeg tvivler på, jeg får brug for dem alle sammen.

I Økonomiudvalget stillede vi to ændringsforslag som sagt, og jeg skal lige præcisere, at det ene af dem handler om det 2. afsnit under overskriften ”Udviklingen i hovedstaden”, hvor vi synes, at der bør komme en bemærkning ind om, hvordan vi oplever, at de regionale vækstfora egentlig skal arbejde her i hovedstadsregionen, og derfor har vi foreslået, at man fjerner det afsnit og i stedet for skriver:

”Vi finder ideen om udformning af regionale vækstfora rigtig, men finder fokusering på randområderne uhensigtsmæssig i hovedstadsområdet.”

Problemet er, at de regionale vækstfora egentlig er skitseret som egnsudviklingsstøtte, og vi synes måske ikke, det er det, der er det største problem i hovedstadsregionen. Der er det måske nok det, der også har været beskrevet andre steder, at man skal satse noget mere på i det hele taget at få styrket den udvikling, der er i gang, og altså holde hovedstadsregionen, det samlede hovedstadsområde som en dynamo i den samlede udvikling. Der bliver det altså ikke fokus, sådan som det er beskrevet i lovgivningen i øvrigt.

Vi kunne så også godt ønske os, at der stod nogle andre ting om den måde, man styrer disse regionale opgaver på, for det, man har gjort, er, at man næsten har lavet noget, der i an-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

dre sammenhænge kaldes den korporative stat, hvor man altså laver en lillebitte smule regionalpolitik, og så er det store erhvervslivet, og det er nogle kommuner, som har et uklart ansvar i hovedstadsregionen osv. Men lad det nu ligge; vi synes bare, at fokus var forkert.

Det andet ændringsforslag, vi har stillet, det er det, der står her til allersidst omkring nærdemokratiet indføjer, at noget af den udvikling, man kunne forestille sig, herunder også kunne være muligheden for øget kompetence til lokaludvalgene. Vi synes måske, at det, der står i høringssvaret, er lidt velfokuseret på enkeltelementer i den diskussion, vi har her i kommunen om nærdemokrati, hvor jeg synes, det var passende, at man holdt vejen åben for også nogle af de andre diskussioner.

Vi ved godt, at det formentlig bliver stemt ned. Det må vi leve med, men nu må vi se. Vi håber, at det kan komme igennem, for vi synes faktisk, det ville være en rigtigere vej at gå i diskussionen om udviklingen af nærdemokratiet.

Jeg skal så sige, at vi kan netop ikke støtte De Konservatives ændringsforslag. Vi mener faktisk, at lovforslagene lægger op til netop det, man ikke vil. De lægger nemlig op til, at de svageste grupper vitterlig skal gå to steder hen, oven i købet med de problemer, de har. Det synes vi absolut ikke er hensigtsmæssigt. Vi synes, at det specielt på handicapområdet faktisk vil være temmelig skadeligt for opgavernes varetagelse med den deling, der nu laves, og derfor forstår vi det ikke.

Vi deler i øvrigt De Konservatives opfattelse, at man ikke skal blande sig i den detaljerede tilrettelæggelse af arbejdet. Det har vi set stå andre steder i bemærkningerne her, og det synes vi er en rigtig kommentering af det.

Men altså vi mener faktisk, det er ret væsentligt, at vi netop laver nogle af de sammenkoblinger, vi har gjort i Københavns Kommune. Vi mener, det arbejde, der er foregået f.eks. i samarbejdet med arbejdsmarkedets parter, jo netop har baseret sig på, at man hjalp nogle af de grupper, som er inde under det andet system, og hvor de nu lige pludselig skal til at anmelde sig flere steder efter det, der nu ligger i lovforslaget. Derfor finder vi det meget væsentligt, at de afsnit fastholdes i høringssvaret og vil altså klart stemme imod.

Til det, der blev sagt om trafik osv. fra Karin Storgaards side, må jeg sige, at man har jo lov til at mene, hvad man mener, lov til at fortolke tingene og virkeligheden, som den er, men virkeligheden er altså den, at lovforslaget faktisk gør det langt sværere overhovedet at sikre bare den trafik, vi har i dag, og det er det, der faktisk er kerneproblemet. Lovforslaget er baseret på, at det faktisk stort set ikke skal kunne lade sig gøre at opretholde en bustrafik i det omfang, vi har i dag i hovedstadsregionen. Det er derfor, vi finder det meget vigtigt at få arbejdet på det område og få skabt nogle fornuftige løsninger på det her i stedet for det, der ligger i lovforslaget.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Ja tak, det lykkedes nu at bruge det meste af tiden. Mikkel Warming, 3 minutter og 40 sekunder.

Mikkel Warming (Ø): Til SF vil jeg sige altså, at netop for de mennesker, der har det sværest, er det – sågu da, var jeg lige ved at sige – en styrkelse af retssikkerheden, at det ikke er jobkonsulenten, der sidder og skal lave sanktioner, men at der netop er en mur eller grøft eller hvad pokker man nu vil kalde det, mellem dem, der skal vurdere: Har vedkommende et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

forsørgelsesgrundlag? – og dem, der siger: Passer vedkommende nu til det aktiveringsprojekt af mere eller mindre lødig kvalitet, som Københavns Kommune har sat vedkommende til?

Det er en styrkelse af den enkeltes retssikkerhed, som vi ser det, i hvert fald i forhold til den model, SF gerne vil have, som jeg ikke helt forstår, andet end at det vistnok er noget med, at man har borgmesterposten på området; ellers burde man ikke gå ind for det.

Det, der kaldte mig herop, var Karin Storgaard. Man skal jo altid lytte nøje efter, når en ordfører her fra talerstolen citerer egne partifæller i Folketinget, deres pressemeddelelser i forhold til udtalelser fra overborgmesteren.

Jeg forstod på de citater, Karin Storgaard kom med, at folketingsmedlem Birthe Skaarup mente, at det kunne da vist ikke passe, at der manglede 450 mio. kr. i sundhedsvæsenet i region hovedstaden, og at det i virkeligheden nok var Lars Engberg, der var en, måske ikke skidt knægt, men så i hvert fald en skidt hospitalsborgmester, dengang han var det, og så var han bare socialdemokrat, og så er alt ligesom sagt.

Det sidste er måske nok rigtigt, det kan godt være, han ikke var nogen god hospitalsborgmester, men, men det afslørende i det her er, at i hvert fald Birthe Skaarup og formentlig ikke Karin Storgaard har læst lovforslaget om regionernes finansiering. Fordi på side 12 i bemærkningerne er der en meget interessant tabel, der forklarer, hvordan regionernes økonomi på sundhedsområdet vil se ud, når den nye måde at fordele på, som strukturreformen lægger op til eller vil vedtage, er fuldt indfaset i 2012.

I denne tabel på side 12 i lovforslag om regionernes finansiering kan man se, at beregnet virkning for region hovedstaden efter fuld indfasning i 2012 er et minus på 451 mio. kr. På grund af den overgangsordning, man så laver, er det ca. 75 mio. kr. mindre om året, man får, frem til, at man mangler ca. 450 mio. kr. i 2012. Nu citerer jeg direkte fra bemærkningerne:

”Det fremgår af tabellen ovenfor, at eksempelvis region hovedstaden isoleret set vil få en reduktion i finansieringen på 451 mio. kr.”

En reduktion i finansieringen på 451 mio. kr. Det, jeg godt kunne tænke mig at vide fra Karin Storgaards side, eller også kan hun måske spørge Birthe Skaarup, er: Vil Dansk Folkeparti acceptere de nedskæringer af serviceniveauet, den lukning af sengeafsnit eller institutioner, som vil være nødvendig for, at region hovedstaden i løbet af en 5-årig periode kan nedskære sin sygehusdrift med 451 mio. kr. i 2003-tal? Det tvivler jeg på, Dansk Folkeparti vil acceptere.

Men kunne Dansk Folkeparti så dog ikke, i stedet for at sige, at Lars Engberg er en skidt knægt, fordi det er der så mange andre gode lejligheder til at gøre, gå ind i strukturarbejdet med sine gode venner i regeringen og sige, at det kan da ikke passe, at hovedstadens sygehuspenge på den måde skal gå til region Sjælland og region Midtjylland, hvad er det, der sker med den måde, man har skruet finansieringssystemet sammen på? Det kan da ikke passe, at Dansk Folkeparti, som plejer at slå sig op som værende meget socialt ansvarligt, på den her måde, som Karin Storgaard har illustreret ved at citere Birthe Skaarup, sætter sig ind i hjørnet, lukker øjnene og siger: Vi ved ikke, hvad der foregår.

Kunne Karin Storgaard ikke enten bede Birthe Skaarup om at læse lovforslaget eller selv tage det op, således at Dansk Folkeparti vil slås for, at der ikke sker nedskæringer på sundhedsvæsenet i hovedstadsområdet direkte medført af strukturreformen?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005****(Ekstraordinært møde)**

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen jeg vil da bare berolige både Mikkel Warming og alle andre med, at Dansk Folkeparti ikke har til sinde at spare alle de mange penge, der bliver nævnt her. Det er også derfor vores sundhedsordfører i Folketinget – og det er i Folketinget, man skal spørge om de ting – har stillet et spørgsmål til indenrigsministeren, men desværre ikke har fået svar endnu, og før vi har det svar, kan vi jo ikke sige helt nøjagtigt, hvad pokker vi skal gøre. Men vi tror ikke, det er rigtigt. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at der skal spares så mange penge.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det 3. runde.

Sven Milthers (F): Jeg skal blot berolige Mikkel Warming. Det handler ikke om, hvilke borgmesterposter man sidder på. Vi er fuldstændig opmærksomme på, at der under alle omstændigheder vil ske en omgruppering af en række borgmestropgaver, så sådan er det.

Baggrunden for kritikken her skyldes faktisk en betænkelighed, der rummes langt ind i en række handicaporganisationer, hvor man er stærkt betænkelige ved den gensidige henvisning, der nu skal til at være, skubben frem og tilbage imellem to systemer, i stedet for at man faktisk kan håndtere det sammen og prøve at få løst problemerne i sammenhæng. Det er der faktisk en række høringssvar fra nogle af handicaporganisationerne på, og sådan er det altså, beklager.

Jeg tilbringer også en del af min tid uden for det politiske system i samarbejde med nogle handicaporganisationer, og der hører jeg altså disse bemærkninger. Der er faktisk en ret stor betænkelighed på nogle af disse områder for, at deres særlige grupper kan komme i klemme i dette system og blot blive vist frem og tilbage.

Derfor bemærkningen om betænkeligheden ved den skarpe adskillelse og derfor også fastholdelsen af de ord, der står i det nuværende høringssvar.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil gerne starte med at bekræfte, at Dansk Folkeparti er et parti, der ønsker at tilføre sygehusene flere midler, og det vil vi selvfølgelig også gøre i hovedstadsområdet.

Men når det er sagt, så synes jeg, det er et utroligt klynkeri, der er på dette område, taget i betragtning at det er en besparelsesrunde, som Hovedstadens Sygehusfællesskab har været igennem med en socialdemokratisk ledelse, hvor det ene budgetforlig efter det andet har sparet beløb, som langt, langt overstiger det, der er på tale her.

Så derfor synes jeg, det er klynkeri, at man nu går ud og melder den helt store katastrofe. Det er jo nogenlunde i den størrelsesorden, HS blev pålagt besparelser, der er lagt ind i besparelse i år. Fremtiden så bestemt ikke lysere ud, hvis kommunalreformen ikke var blevet vedtaget.

Men det ændrer ikke på, at jeg kan garantere, at Dansk Folkeparti er et parti, der vil forsøge at tilføre sygehusene flere midler og også de københavnske sygehuse.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005****(Ekstraordinært møde)**

Mikkel Warming (Ø): Nej, men helt ærligt, det var godt nok at snakke udenom. Dansk Folkeparti er med i en aftale, som medfører en række lovforslag, som er sendt til høring, og hvis normal parlamentarisk praksis på Christiansborg er fulgt, så har Dansk Folkeparti været inde over samtlige lovforslag, før de er sendt ud – før de er sendt ud. Kan jeg så antage, at Dansk Folkeparti ikke har læst de lovforslag, man har siddet med sine forligspartnere og snakket om, inden de blev sendt ud, siden der åbenbart skal en artikel i Politiken til, før sundhedsordføreren opdager, hvad der står på side 12 i lovforslag om regionernes finansiering, nemlig at man mangler 450 mio. kr. i 2012 i region hovedstaden?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Nå, men det er jo netop her uenigheden opstår, fordi er det de penge, der mangler, har man også lagt ind, at diskussionen om, hvor stor brugerbetalingen skal være for kommuner, der indlægger patienter på hospitalerne, om den skal være 1.000 kr., 2.000 kr. eller ca. 4.000 kr., som er oplægget for øjeblikket, i realiteten ikke betyder, at den manko ikke er der. Men det er jo de tal, som indenrigsministeren nu kommer med svar på. Vi havde håbet på, det havde været her til i dag, men det er altså ikke kommet.

Men det er klart, at hvis det viser sig at være rigtigt, at det her ender i kaos, så kan jeg her fra talerstolen bekræfte, at Dansk Folkeparti er et parti, der på alle områder vil forsøge at tilføre hospitalerne flere penge.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jamen det besvarer stadig væk ikke spørgsmålet om, hvorvidt Dansk Folkeparti har læst de her lovforslag, før de blev sendt i høring, idet jeg går ud fra, at de spørgsmål, Carl Christian Ebbesen nu nævner som forklaring på, at der er en finansieringsmæssig manko på 451 mio. kr. i 2012, er nogle, der skulle stilles i forligskredsen, før de blev sendt ud i høring, så der ikke var nogen tvivl. Men jeg kan altså konkludere på den tavshed, der var på den del af mit spørgsmål til Dansk Folkeparti, at man ikke har læst lovforslagene, før de blev sendt i høring.

Overborgmesteren (Lars Engberg): Jeg vil godt takke for debatten, jeg har lyttet til den. Jeg synes, jeg hører, måske med en enkelt nuance, at der generelt er en bekymring for hovedstadens udvikling, en bekymring for, at den nye kommunalreform ikke giver København mulighed for at løfte de særlige opgaver, som knytter sig til at være hovedstad i Danmark. Jeg hører også, at der er bred opbakning til, at regeringen i det videre arbejde med kommunalreformen sikrer København de fornødne muligheder. Vi skal kunne løfte de særlige opgaver, der er ved at være hovedstad i landet.

Det betyder bl.a., at vi skal være repræsenteret alle de steder, hvor der bliver truffet beslutninger, der har med storbyens særlige vilkår og forpligtelser at gøre, lovforberedende arbejde i regeringens finansieringsudvalg, det nationale vækstråd osv. Vi skal have en ordentlig repræsentation i det kommende busselskab og i Vækstforum for Hovedstaden osv.

Regeringen bør anerkende, at København har nogle særlige opgaver og nogle særlige muligheder. Jeg vil da også sige, at jeg hører på debatten, at vi gerne fra Københavns side vil påtage os ansvaret for at drive udviklingen i hovedstadsregionen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

Københavns Kommune og regeringen bør være i en dialog om hovedstadens udvikling også efter kommunalreformen. Jeg synes, at vi skal være parate til at påtage os vores rolle og være med til at drive udviklingen, men regeringen skal så også give os grundlaget for at kunne gøre det.

I forbindelse med Økonomiudvalgets behandling af sagen fremsatte Konservative og Socialistisk Folkeparti nedenstående ændringsforslag.

Ændringsforslagene blev tillige med sagen fremsendt til behandling i Borgerrepræsentationen uden yderligere stillingtagen.

Ændringsforslag fra Konservative:

"Sidste afsnit på s. 6 og første afsnit på s. 7 udgår af det generelle høringsvar til indenrigs- og sundhedsministeren."

1. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti:

"2. afsnit under overskriften "Udvikling i hovedstaden" på s. 3 i det generelle høringsvar til indenrigs- og sundhedsministeren udgår og bliver erstattet af følgende:

"Vi finder ideen om udformning af regionale vækstfora rigtig, men finder fokusering på randområderne uhensigtsmæssig i hovedstadsområdet." "

2. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti:

"Efter ordet "nærdemokrati" i sidste afsnit på s. 9 i det generelle høringsvar til indenrigs- og sundhedsministeren tilføjes følgende:

".., herunder også muligheden for øget kompetence til lokaludvalgene." "

Konservatives ændringsforslag bortfaldt som følge af stemmelighed. 23 stemte for og 23 stemte imod. 3 undlod.

For stemte: C, D, O, V, V2 og Ø.

Imod stemte: A og F.

Følgende undlod at stemme: B.

1. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 33 stemmer imod 13. 3 undlod.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, C, D, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: B.

2. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 32 stemmer imod 14. 3 undlod.

For stemte: F, V2 og Ø.

Imod stemte: A, C, D, O og V.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005****(Ekstraordinært møde)**

Følgende undlod at stemme: B.

Indstillingen blev herefter godkendt med 44 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, D, F, O, V og V2.

Imod stemte: Ø.

Konservative ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringsvaret:

"Konservative finder, at Regeringens forslag om organisatorisk at adskille beskæftigelsesområdet og det sociale område er yderst fornuftigt. Derfor kan vi ikke tiltræde høringskrivelsens afstandtagen fra en sådan adskillelse af de to områder."

Socialistisk Folkeparti ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringsvaret:

"Efter SF's opfattelse er det falsk varebetegnelse at kalde reformen for en decentralisering. Der er tværtimod tale om den største centralisering og privatisering af varetagelsen af den offentlige sektors opgaver siden afskaffelsen af enevælden i 1849.

Reformen medfører en voldsom centralisering af en lang række opgaver især på planlægnings- og miljøbeskyttelsesområdet samt på skatteområdet, mens den på en række andre områder fjerner opgaver fra en aktiv politisk styring ved enten at lægge opgaverne over i statslige selvejende institutioner eller privatisere dem.

SF vil arbejde for at de kommende regioner får tillagt et langt større ansvar især på planlægnings- og miljøområderne. Samtidig vil vi arbejde for at regionerne får ret til at udskrive skat, så de kan få det fulde ansvar for såvel indtægter som udgifter til deres opgavevaretagelse.

Endelig beklager SF at reformen ikke giver mulighed for den opdeling af Københavns kommune i mindre kommuner med omkring 30- 50.000 indbyggere, der ville kunne give borgerne den bedste service i dagligdagen og den mest gennemskuelige deltagelse i de lokale demokratiske processer.

Med disse supplerende bemærkninger har SF valgt at tilslutte sig det afgivne høringsvar."

Dansk Folkeparti ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringsvaret:

"Dansk Folkeparti kan støtte det overordnede høringsvar. DF er tilhænger af større borgerindflydelse, mere demokrati og større brugerdeltagelse. En løbende dialog mellem Regeringen og Københavns Kommune er nødvendig. København skal foruden de i høringsvaret nævnte selskaber, råd og udvalg, også være repræsenteret i bestyrelsen i KL.

HUR. Vi er enige i et selskab for tog, busser og Metro og dermed en administration til afløsning for HUR.

Der er dog flere af bemærkningerne, som vi ikke er enige i.

Beskæftigelsesområdet. DF mener ikke, at lovforslagene på området vil gøre det vanskeligt, at få svage grupper, herunder indvandrere og efterkommere ind på arbejdsmarkedet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

Sundhedsområdet. Vi er ikke enige i de negative holdninger, der gives udtryk for. Det lyder ikke korrekt, at der skulle mangle 450 mio. kr. til sygehusene i den kommende hovedstadsregion. Vi afventer svaret fra Indenrigsministeriet til vor sundhedspolitiske ordfører i Folketinget Birthe Skaarup vedrørende 450 mio. kr.

Erhvervsfremmearbejdet. DF mener ikke, at det, at den kommende Hovedstadsregion bliver mindre, skader erhvervsfremmearbejdet i Wonderful Copenhagen og Copenhagen Capacity.

Trafik. DF er ikke enig i bemærkningen om, at det af Trafikministeren fremlagte forslag ikke vil kunne fungere hensigtsmæssigt i et storbyområde som HUR-området."

Bente Frost, Venstre 2 ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

"Den nuværende kommunale struktur har nu været gældende i 35 år, så det er på tide, at den bliver set efter i sømmene, og at der bliver stillet forslag om ændringer. Regeringens forslag til ny struktur har mange gode ideer til at tilpasse de nye tiders krav til øget specialisering indenfor mange af de administrative opgaver, der skal løses af det offentlige system.

Der skal i dag løses mange komplicerede opgaver, der kræver specialfaglig viden og avanceret teknisk udstyr. Det kan små enheder have svært ved at klare effektivt og økonomisk forsvarligt.

Så det er rigtigt at gøre de kommunale og regionale enheder større for at klare dagens tekniske opgaver. Men på 2 afgørende områder har regeringens forslag meget store mangler.

For det første har forslaget et stort demokratiunderskud og for det andet overser forslaget totalt betydningen af at have en hovedstad.

Med hensyn til den fremtidige demokratiske proces i de nye store kommuner og regioner kan man virkelig frygte, at den politiske proces kommer til at køre henover borgerne i stedet for med borgerne. Den geografiske afstand fra lokalsamfundene og til de nye administrative og politiske centre bliver meget store både fysisk og psykisk set.

Ved den sidste kommunalreform i 1970 stoppede man ved Københavns grænse. Det gør man så igen. Bortset fra smålapperier sker der intet med demokratiet i København.

En kæmpekommune med en halv million mennesker og en kommunalbestyrelse. Hver valgt politiker repræsenterer 9.200 vælgere. Det er der ikke meget demokrati i. Det havde været på sin plads, hvis den nye struktur havde indeholdt et forslag om at sidestille København med resten af landet ved at foreslå København opdelt i kommuner.

Det lokale demokrati bliver totalt overset i strukturforslaget. Lokalt demokrati er ikke bare skolebestyrelser, ældreråd og lign. Lokalt demokrati er indflydelse på egne livsbetingelser i lokalsamfundet.

Københavns status som landets hovedstad overser strukturforslaget totalt.

Der er synd, at regeringens aversion mod København skal have indflydelse på hele landets videre udvikling. En stærk hovedstad er det lokomotiv, der skal bære hele landet frem set både globalt og lokalt.

En hovedstad, der bliver tilsidesat af sit eget land, kan ikke hjælpe landets udvikling fremad.

København har i de senere år udviklet sig til et attraktivt område for international og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005****(Ekstraordinært møde)**

national udvikling. København står stærkt i international sammenhæng. Det er til stor gavn for hele landet.

Det er skade, at strukturforslaget totalt lukker øjnene for Københavns rolle i dagens Danmark."

Enhedslisten ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

"Strukturreformen bidrager ikke til at skabe bedre sammenhænge, og mere demokrati og velfærd i samfundet.

Regeringens og Dansk Folkepartis forlig om strukturreformen vil yderligere forstærke privatisering, selvejende institutioner, fælleskommunale selskaber og taxameterbudgettering.

Regeringens erklærede hovedformål med strukturreformen er, at skabe større enheder, så der bliver større "markeder", hvor private firmaer kan udføre velfærdsopgaver. Alt-så øget privatisering og udlicitering, og mindre indflydelse for det enkelte menneske.

Når der ikke er overensstemmelse mellem brugere af institutionerne/virksomhederne og befolkningen, agerer institutionerne som var de private virksomheder, hvad enten de kan score profit eller ej.

Enhedslisten finder det centralt at velfærdsinstitutioner skal bevares i offentligt regi, styret af politikere, som er lydhøre overfor vælgerne og brugerne.

Hvis strukturforslaget bliver realiseret, vil en meget stor del af de kommunalt og amtsligt ansatte blive flyttet.

Enhedslisten finder det centralt, at løn- og ansættelsesvilkår ikke må forringes, jobbet skal ligge indenfor en rimelig afstand fra tidligere arbejdsplads/bopæl, og der er brug for den enkeltes kvalifikationer i det nye job.

Et menneske, der har brug for/bruger offentlig service, skal have klare minimumsrettigheder. I forhold til kvaliteten af, og afstanden til den lokale daginstitution, skole, plejehjem og sygehus.

Der er nogle områder hvor der er for et stort befolkningsunderlag og specialiserede institutioner (specialundervisning, genoptræning, bo- og beskæftigelsestilbud til handicappede samt sindslidende). Disse tilbud skal placeres på regionalt niveau eller - såfremt et større befolknings grundlag er nødvendigt af hensyn til fagligheden – i et samarbejde mellem regionerne.

Enhedslisten finder det vigtigt, at Specialiserede institutioner skal sortere under politisk valgte regioner eller i samarbejde mellem disse.

Hele strukturreformen tænkes gennemført uden inddragelse af borgerne. Strukturreform var slet ikke på tale under sidste folketingsvalgkamp og kun et mindre antal kommuner har afholdt lokale folkeafstemninger om hvorvidt de skal sammensluttet eller med hvem. Det vil sige at man laver en voldsom stor ændring af samfundets geografiske inddeling, en ændring af opgavefordelingen og en markedsføring af velfærdssystemet hen over hovedet på befolkningen kort tid før der skal være folketingsvalg.

Enhedslisten mener, at demokrati er centralt i det danske samfund – også når det gælder indretningen af lokale og regionale niveauer. Enhedslisten mener, at der er behov for tre niveauer, et lokalt niveau, et regionalt niveau og det landsdækkende. Enhedsli-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005****(Ekstraordinært møde)**

sten lægger vægt på at alle tre niveauer er direkte demokratisk valgte, og har skat-teudskrivningsret. Enhedslisten finder det centralt, at evt. kommune og amtssammen-lægninger følges op af en demokratisk decentralisering inden for dels evt. nye større kommuner, dels indenfor eksisterende kommuner, f.eks. København. I København bør der således indføres folkevalgte bydelsudvalg, der er talerør for bydelene.

Enhedslisten mener principielt at alle ungdomsuddannelser bør samles på det regionale niveau, hvor alle ungdomsuddannelser kan arbejde sammen, under demokratisk kontrol.

For København betyder strukturreformen bl.a. stor usikkerhed om sundhedsvæsenet og den kollektive trafik.

Strukturreformen betyder, at hovedstadens sundhedsvæsen vil mangle næsten en halv milliard kr. Disse penge kan kun hentes med serviceforringelser og lukning af institutioner, sengeafsnit m.m. i hovedstadsområdet.

Sundhedsvæsenet kommer ikke under direkte demokratisk kontrol, idet det reelt bliver regeringen der kommer til at styre sundhedsvæsenet gennem finansiering.

Strukturreformen betyder en totalt uigennemskuelig organisering af den kollektive trafik på Sjælland.

Det nye sjællandske trafikelskab får en uigennemsigtig finansiering, hvor det er usikkert, om København overhovedet kan opretholde den nuværende busbetjening i kommunen, inden for den samme økonomiske ramme.

Det sjællandske trafikelskab vil risikere at blive domineret af forskellige kommuners lokale interesser, uden at have det nødvendige fokus på hovedstadsområdets samlede trafikale behov.

Det sjællandske trafikelskab burde omfatte hele den kollektive trafik, altså busser, S-tog og metro.

Enhedslisten finder det dybt bekymrende at de opgaver, der bedst løses på et regionalt niveau pga. fysiske strukturer eller for at sikre tilstrækkelig specialviden, nu flyttes væk fra det regionale niveau. Det gælder dels på en række specialområder på det sociale område, men også på miljøområdet, hvor f.eks. forvaltningen af vandressourcen bliver kommunal - et niveau der ikke svarer til en fornuftig beskyttelse. Også på planområdet trækkes meget væsentlige ressourcer ud, så den regionale planlægning ikke kan forventes at beskytte ressourcerne tilstrækkeligt. Erhvervslivet får med strukturreformen en hidtil uset indflydelse på den regionale planlægning via vækstfora modellen, og det er et stort demokratisk tab.

Strukturreformen betyder afdemokratisering, markedsgørelse og velfærdsnedskæringer."

Der blev fastsat en frist til fredag den 7. januar 2005 kl. 9.00 for aflevering af bemærkninger, som ønskes medsendt høringsvaret. Det blev samtidig tilkendegivet, at man i denne sag vil acceptere længere protokolbemærkninger, end det normalt er tilfældet, uden at det dog kan danne præcedens.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005****(Ekstraordinært møde)**

2) BR 2/05. DGI-byens 4. etape

Indstilling om, **at** Vestauranten inkl. det ca. 8.240 m² store areal af matr.nr. 1657 Udenbys Vester, København, mod DGI-byens kontante betaling af købesummen, overdrages til DGI-byen allerede den 1. januar 2005.

(Økonomiudvalget) (Standsningsret)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal lige gøre opmærksom på, at borgmester Martin Geertsen ikke deltager ved behandlingen af sagen, da han sidder i bestyrelsen for DGI-byen. I denne situation bevirker det forhold, at borgmester Martin Geertsen er inhabil, hvor der er tale om gennemførelse af en gensidigt bebyrdende aftale af privatretlig karakter mellem Københavns Kommune og DGI-byen.

Jeg giver ordet til Mikkel Warming, som i Økonomiudvalget har gjort brug af standsningsretten.

Mikkel Warming (Ø): Enhedslisten har standset denne sag, fordi den tager forskud på den lokalplan om Brune Købby og DGI-byen, som er på vej.

Den overdragelse, man nu vil lave, handler jo netop ikke kun om Vestauranten, som er det, der er udgangspunktet for DGI, det er det, de gerne vil have, og det skal være nu, og det kunne man i givet fald altid diskutere. Men det handler om hele det areal, hvorpå DGI-byen skal bygge et p-anlæg.

Jeg ved godt, at det er et inderligt, inderligt ønske hos flertallet herinde, at området ved de børnekulturelle institutioner skal bebygges med et parkeringsanlæg, ikke særlig mange meter fra Hovedbanen i øvrigt. Men det vil der være mulighed for at diskutere i forbindelse med den lokalplan, som er på vej, som formentlig skal på Borgerrepræsentationens næste møde i næste uge og derefter i høring.

Med denne overdragelse rækker flertallet tunge af de folk på Vesterbro og andre steder, som kunne have indvendinger mod planerne. Man siger til folk: I kan rende og hoppe, hvis I har nogen ideer, for nu har vi overdraget arealet, eller rettere sagt man har foræret det som gave til DGI. Det synes vi ikke er nogen god måde, faktisk en ret uanstændig måde at foregribe tingenes gang på. Det er at kortslutte den planproces, som skal køre her i foråret. Derfor har vi standset sagen og vil stemme imod.

Indstillingen blev godkendt med 40 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, D, F, O, V og V2.

Imod stemte: Ø.

=====

3) BR 26/05. Medlemsforslag om katastrofehjælp fra Københavns Kommune til ofrene fra naturkatastrofen i Asien (stillet af A, B, C, D, F, O, V, V 2

Indstilling om, at Københavns Kommune som følge af naturkatastrofen i Sydøstasien tildeler 1 mio. kr. i nødhjælp til nødhjælpsorganisationerne i forbindelse med landsindsamlingen d. 8

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. januar 2005

(Ekstraordinært møde)

januar 2005 på TV-2, samt at der anvises kasse­mæssig dækning for de 1,0 mio.kr. på Økonomiudvalgets pulje til uforudsete udgifter, konto 6.51.3 i 2005.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jordskælvet i Sydøstasien og de efterfølgende flodbølger betyder, at verden står over for en af den nyere tids største naturkatastrofer. Ødelæggelserne har ramt bredt og voldsomt i hele Sydøstasien, og på nuværende tidspunkt er der op imod 145.000 døds­ofre og et endnu større næsten uoverskueligt antal sårede. Hertil kommer, at op imod 1,3 mio. mennesker er blevet hjemløse.

Flodbølgen har foreløbig krævet 7 danske døds­ofre, men der savnes endnu 62 personer, hvoraf mange menes omkommet. De andre skandinaviske lande er ramt endnu hårdere, 52 svenskere er døde, og der savnes fortsat 702 personer. 12 nordmænd er døde, og 82 savnes efter de nyeste oplysninger.

FN har udtalt, at faren for yderligere døds­ofre er overhængende på grund af faren for epidemier og mangel på nødhjælp i de berørte områder. Også set i det lys er behovet for nødhjælp tydeligt.

Som så mange andre har Københavns Kommune allerede fra start haft fokus på katastrofen. Jeg kan sige, at Københavns Brandvæsen allerede har bidraget med udsendelsen af to ambulanceteam på hver to mand i dagene umiddelbart efter katastrofen. Deres opgave var at bistå kabinepersonalet ved hjemtransporterne.

Derudover har HS udsendt ca. 30 personer til katastrofeområdet. Der har været tale om en helhedsorienteret udsendelse med somatiske og psykiatriske læger samt sygeplejersker, ambulancepersonale og psykologer. På nuværende tidspunkt er stadig fire sundhedsmedarbejdere udsendt.

Jeg ved, at flere fagforvaltninger ligeledes har bidraget til at mindske problemerne for de katastroferamte danskere og deres pårørende. Der tænkes ikke mindst på de børn, der er i institutioner, og som har været meget påvirket af katastrofen.

Alle her i Borgerrepræsentationen er enige om, at der er behov for, at Københavns Kommune rækker en hjælpende hånd til ofrene. Støtten giver vi i forbindelse med landsindsamlingen på TV2 den 8. januar 2005, og herefter vil støtten blive viderefordelt til de fem deltagende nødhjælpsorganisationer efter den allerede fastslåede fordelingsnøgle.

Jeg er sikker på, at beløbet på 1 mio. kr. vil udgøre et værdifuldt bidrag til hjælpeindsatsen og understrege Københavns Kommunes sympati med de katastroferamte.

Medlemsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

=====

4) BR 27/05. Rokering i udvalg

Godkendelse af at Klaus Hansen (A) udtræder af Folkeoplysningsudvalget samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Jesper Christensen (A) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. januar 2005**
(Ekstraordinært møde)

Mødet sluttede kl. 18.45